Rok II. Niedziela 27 stycznia 1929. Nr. 4.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynos **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

Czy byłeś na Mszy św.?
Czy wpłynąłeś na drugich, by poszli na Mszę św.?

JUBILEUSZ OJCA ŚW.

50-letni jubileusz kapłaństwa jest jubileuszem rzadkim. Każda parafja, gdy jej proboszcz doczeka się podobnej uroczystości, obchodzi ją bardzo serdecznie. Chce uczestniczyć w jego radości, że danem mu było przez pół wieku pełnić szczególną służbę Bożą.

Gdy 50-letniego jubileuszu kapłańskiego doczekał się Pius XI, głowa nie jednej parafji, ale całego chrześcijaństwa, wszystkich narodów i wszystkich ras, wszyscy chrześcijanie chcą dać wyraz swej radości z tego powodu. I nic dziwnego. Raczej byłoby dziwnem, niezrozumiałem, niegodnem, gdyby nie było tej radości.

Dla wszystkich katolików jest to także sposobnością do okazania, jak jednym jest cały Kościół katolicki, jak wszyscy stanowią zwartą całość, która służy Chrystusowi, idzie za Jego sztandarem i ma Jego chwałę ustawicznie przed oczyma, ażeby jej kiedyś zażywać przez wieki całe.

Co za wspaniały obraz zjednoczenia wszystkich ras, kultur, myśli, pragnień, upodobań: Co za wspaniałe Światło, jaśniejące nad całą kulą ziemską, i pod biegunami wśród lodów i w piaskach Sahary i w lepiankach i w drapaczach chmur.

Jeśli przychodzimy z życzeniami do Ojca św. w dniu Jego jubileuszu, musimy przynieść Mu coś w dani, musimy okazać, że znamy Jego nawoływania, i że za niemi iść chcemy i idziemy. Cóż Mu oświadczymy?

Dwie są główne myśli przewodnie Ojca św. Piusa XI.

Ogromną uwagę zwrócił Ojciec św. na misje i na zjednoczenie Kościołów. Nie bez przyczyny podają „Wiadomości parafjalne“ niemal w każdym numerze przegląd prac misyjnych, a wkrótce zaczną pisać o naszem popieraniu misyj i wskażą sposoby, jak to uczynić można. I rzeczywiście zainteresowanie misjami w ostatnich czasach ogromnie wzrosło, udział całego świata w popieraniu misyj zwiększył się niepomiernie, coraz też częściej, jak to niejednokrotnie podawały „Wiadomości parafjalne“, święci się kapłanów i biskupów z nowonawróconych narodów.

Drugiem dążeniem Ojca św. jest akcja katolicka. Co przez nią należy rozumieć? Chodzi o to, ażeby każdy katolik zawsze i wszędzie postępował tak, jak na katolika przystało, by nietylko przez to okazał swą przynależność do Kościoła, że wziął ślub w kościele, ale i przez swoje postępowanie

i to nietylko w domu, w rodzinie, ale i w warstacie, biurze, fabryce, radzie miejskiej, zarządzie, radzie nadzorczej, sejmie, rządzie, wszędzie i za ladą i na targowicy i za straganem.

W tym celu musi znać dobrze swe obowiązki, zasady wiary katolickiej, czytać książki religijne, pisma katolickie, należeć do stowarzyszeń katolickich, umieć bronić sprawy katolickiej wobec jej wrogów w sposób odpowiedni, odważny i skuteczny.

Jeśli powiemy Ojcu św., że zrobimy w myśl Jego planów więcej, niż robiliśmy dotychczas, to z pewnością Go ucieszymy i sprawie Kościoła pod Jego przewodnictwem wiele pomożemy.

W tym też roku, t. zn. w 1929, ogłosił Ojciec św. Odpust jubileuszowy nadzwyczajny. Warunki tego odpustu ogłosimy później.

Obchód jubileuszu kapłańskiego Ojca św. w Wielkopolsce.

JE. X. Kardynał Prymas wydał odezwę do duchowieństwa i wiernych swych archidiecezyj, według której archidiecezje gnieźnieńska i poznańska jubileusz papieski obchodzić będą w uroczystość Apostołów św. Piotra i Pawła. Wszystkie organizacje katolickie wyruszą w ten dzień na uroczyste nabożeństwo dziękczynne do swych kościołów, a w popołudniowych godzinach odbędą się wszędzie akademje papieskie. W kazaniach i mowach podniesione będzie głębokie znaczenie uroczystości dla świata katolickiego, a w szczególności dla kraju naszego, oraz wskazane te dziedziny, w których przedewszystkiem uwydatnić się powinna w praktyce miłość, uległość i wierność względem Ojca św. Księża proboszczowie zaproszą na obchód władze miejscowe i postarają się o to, aby parafje przyozdobione były w chorągwie narodowe i papieskie.

„Pragnę jednakże“ — pisze w swej odezwie X. Kardynał Prymas — „aby jubileusz papieski wplótł się w całe życie katolickie bieżącego roku i aby pozostawił po sobie niezatarte ślady, świadczące pokoleniom, jak czciliśmy i kochaliśmy Papieża, którego Opatrzność Boża postanowiła świadkiem cudu wskrzeszenia Polski i jej sternikom w potężnych zmaganiach się o charakter katolicki swego życia“.

Uroczystości papieskie w Warszawie.

Na posiedzeniu komitetu wykonawczego obchodu ku czci Ojca św. Piusa XI z okazji jubileuszu 50-lecia kapłaństwa Jego Świątobliwości, obchodu, który się odbędzie w sali ratuszowej dnia 17 lutego r. b. o godz. 17 w Warszawie, uchwalono program akademji, na którą złoży się: słowo wstępne p. generała Konarzewskiego, odczyt okolicznościowy o Ojcu św. Piusie XI p. dra J. Bączkiewicza, szambelana papieskiego, odczyt historyczny p. prof. Haleckiego, deklamacja i część koncertowa. Wypełni ją reprezentacyjny chór kościelny, złożony ze stu śpiewaków, pod dyrekcją p. Ratuszyńskiego, i orkiestra 36 p. p., pod dyr. p. kapitana Śledzińskiego. Uroczystość będzie transmitowana przez radjo.

Zarządzenie X. Bisk. Sandomierskiego w sprawie obchodu jubil. Ojca św.

W bieżącym roku wypada pięćdziesiąta rocznica święceń kapłańskich Ojca św. Piusa XI. Cały świat katolicki skorzysta z tej rzadkiej uroczystości, by Namiestnikowi Chrystusa złożyć swe życzenia, wyrazić swój hołd i synowskie uczucia. Gorąco zachęcam Wielebne Duchowieństwo i Wiernych, by dołożyli wszelkich starań, ażeby w każdej parafji diecezji Sandomierskiej urządzone zostały jak najwspanialej obchody jubileuszowe Ojca św. Polecam uroczystość tę połączyć z rocznicą koronacji papieskiej, przypadającą 12 lutego. W dniu tym należy odprawić we wszystkich kościołach uroczyste nabożeństwo z Te Deum i odpowiedniem, okolicznościowem przemówieniem. Poza kościołem urządzić należy w każdej parafji akademje ku czci Papieża ze stosownym do miejscowych warunków programem. Dążyć trzeba, by udział w obchodzie wzięły jak najszersze warstwy społeczeństwa, inicjatywa jednak w organizowaniu uroczystości winna wyjść od katolickich organizacyj społecznych i stowarzyszeń religijnych.

Warunki narodowej pielgrzymki do Rzymu.

Komitet, organizujący z okazji jubileuszu 50-lecia kapłaństwa Ojca św. Piusa XI narodową pielgrzymkę do Rzymu, podaje następujące warunki tej pielgrzymki:

„Dla pielgrzymów, jadących klasą 3-cią, koszta podróży wynoszą 650 zł. Za tę sumę otrzymają: przejazd od granicy do Rzymu i z powrotem, żywienie po drodze i w Rzymie, noclegi w hotelach, jednak nie w pojedynczych pokojach, lecz po kilka osób w jednym pokoju, a w Rzymie w ogólnych salach: suma ta obejmuje też paszporty, wizy, przejazdy z dworców i do dworców, autobusy i t. p.

Dla pielgrzymów, jadących klasą drugą, koszta wynoszą 1100 zł. Otrzymają za to wszystko to, co pasażerowie trzeciej klasy, oraz pojedyncze pokoje (lub na życzenie podwójne dla rodziny) w drugorzędnych hotelach. (Drugorzędne hotele zagranicą są, jak wiadomo, bardzo dobre).

Dla pielgrzymów, jadących klasą pierwszą, koszta wynoszą 1375 zł. Otrzymają za to wszystko, co pasażerowie klasy 3-ej i 2-ej, oraz pojedyncze pokoje w hotelach pierwszorzędnych (nie luksusowych).

W pociągu specjalnym, o który się komitet wystara, będzie jeden wagon sypialny dla 18 osób, z dopłatą normalną. Zgłoszenia do tego wagonu przyjmuje się, ale z zastrzeżeniem, że uwzględnienie próśb w tym względzie uzależnione będzie od orzeczenia całego komitetu.

Ulgi dla pielgrzymów do Rzymu w roku jubileuszowym Ojca Świętego.

Według doniesienia „Osservatore Romano", pielgrzymi, którzy w roku jubileuszowym Ojca św. udadzą się do Rzymu będą korzystali z następujących ulg na kolejach włoskich: 30% zniżki otrzymają pielgrzymki, liczące od 25 do 50 osób; 50% — grupy, mające więcej niż 50 osób; w grudniu 1929 r. każdy pielgrzym otrzyma zniżkę 50%; 30% — w ciągu całego 1929 r. (dokładnych wiadomości udziela sekretarjat Komitetu jubileuszowego, Rzym III, via della Serofa). Ułatwienia te są ważne od 15 stycznia do 31 grudnia 1929 r.: karty ulgowe w ciągu 15—30 dni. Pielgrzymi w drodze do Rzymu lub z powrotem mogą obejrzeć świątynie w Padwie, Loreto, Asyżu, a także w Pompei i opactwo w Montecassino, które w bieżącym roku obchodzi 1400-lecia swego istnienia. Również i tramwaje rzymskie zgłosiły gotowość poczynienia różnych ułatwień dla pielgrzymów, którzy będą chcieli udać się do bazylik rzymskich, katakumb i t. d. Wspomniany wyżej komitet jubileuszowy zamierza wydać specjalne karty pielgrzymie, które mają być rozdawane darmo wszystkim pielgrzymom i których okazanie ułatwi ich posiadaczom zwiedzanie muzeów watykańskich, katakumb i t. d. Karty te będą uprawniały do uczestnictwa w publicznych audjencjach papieskich. Wydany również będzie specjalny przewodnik dla pielgrzymów, zawierający najniezbędniejsze wiadomości. O przysłanie tego przewodnika należy się zwracać do wspomnianego wyżej komitetu.

ODNOWIENIE KOŚCIOŁA PARAFJALNEGO ŚW. MARJI MAGDALENY.

Z końcem ubiegłego roku, na święta Bożego Narodzenia ukończone zostało odnowienie wewnętrzne, wraz z prezbiterjum, kościoła parafjalnego św. Marji Magdaleny.

Piękna i stara świątynia stanęła po kilku latach gorliwej i wytrwałej pracy Komitetu odnowienia w nowej, naprawdę wspaniałej szacie.

Prace Komitetu nie są wprawdzie jeszcze ukończone, pozostaje bowiem odnowienie ołtarzy, ambony, ławek, kurytarza bocznego, zakrystji, głównych drzwi wchodowych i in., ale pewien kres został już szczęśliwie za łaską Bożą, osiągnięty, więc jest rzeczą stosowną, krótko przedstawić działalność Komitetu.

Kiedy w r. 1922 Zakład karny dla kobiet, istniejący przy kościele w dawnym klasztorze OO. Dominikanów, został zniesiony, wróciła na własność kościoła ta część prezbiterjum, którą przerobiono dawniej na kaplicę SS. Szarytek, pracujących w tymże zakładzie. Kaplica ta ozdobiona była na ścianie prezbiterjum wspaniałą rzeźbą renesansową z w. XVII (przypominającą kaplicę Boimów), przedstawiającą sceny z życia św. Marji Magdaleny.

Stało się rzeczą konieczną znieść dawny

główny ołtarz, pozbawiony zresztą większej wartości artystycznej i zbudować nowy, oraz posunąć ten ołtarz bardziej w głąb prezbiterjum. Przytem sam kościół, znajdował się w stanie opłakanym i wymagał rychłego odnowienia. Pracy tej postanowił podjąć się X. kanonik Antoni Skalski, proboszcz parafji.

Ołtarz główny w kościele św. Marji Magdaleny i nowoodkryte rzeźby.

Trudności były ogromne, funduszów nie było wiele. Te, które dawniej zebrano, uległy dewaluacji. Przytem praca w odzyskanej części prezbiterjum pochłonęła znaczne sumy. Należało umocnić sklepienie podziemi pod posadzką, dać nową, kamienną posadzkę, odczyścić dawną płaskorzeźbę, wreszcie postawić nowy ołtarz.

Projekt nowego ołtarza wykonał prof. Minkiewicz. Projekt aniołków wykonała wybitna artystka-rzeźbiarka p. Janina Reichertówna, projekt złoconych aniołów wielkich z drzewa, wykonał p. Józef Starzyński, profesor szkoły przemysłowej. Wielkie zasługi w tym pierwszym okresie prac położył ś. p. Hilary Hoszowski, jeden z członków dawnego komitetu parafjalnego.

Ale te wysiłki X. kanonika Skalskiego i kilku innych jeszcze chętnych osób nie mogłyby podołać zadaniu, ponieważ na szczupłe środki materjalne składali się dotychczas nieliczni. Wtedy to grono osób dobrej woli, w porozumieniu z X. kanonikiem Skalskim, postanowiło zawiązać Komitet obszerniejszy.

Na zebraniu parafjan w auli Politechniki w niedzielę 3 kwietnia 1927 r., na którem obecny był JE. Najprzewielebniejszy X. Arcybiskup Twardowski i błogosławił dobrym zamiarom parafjan, zawiązał się właśnie Komitet Odnowienia i prezesem swoim obrał p. Józefa Skwarczyńskiego. Komitet podzielił się na dwie sekcje: finansową i techniczną. Na czele sekcji finansowej stanął p. Edmund Biliński. Miała ona trudne zadanie zebrania funduszów. Trzeba było wielkich funduszów, bo dzieło czekało wielkie. Trzeba było trafić do wszystkich parafjan i wszystkich zachęcić do ofiarności. Plan zbierania funduszów jest dziełem, wielce zasłużonego prezesa sekcji finansowej p. Edmunda Bilińskiego. Sporządzono możliwie dokładny spis wszystkich parafjan (staraniem p. Antoniego Kurki), podzielono parafję na rejony, wyznaczono rejonowych, którzy wzięli pod swoją opiekę poszczególne ulice, nadto w każdym domu starano się znaleść chętne do zbierania osoby. Trudna ta, nieraz przykra praca, wykonywana przez cały rok 1927 i 1928, przez wiele chętnych i ofiarnych osób, przyniosła piękne wyniki, Komitet zebrał bowiem około 140 tys. złotych, co w obecnych warunkach jest sukcesem zdumiewającym. Prowadził rachunki z wielkim nakładem pracy i starań p. Antoni Zahuta. Bardzo wydatną pomoc przyniosła Komitetowi poczta, gdzie dzięki łaskawości p. prezesa Popowicza i życzliwości pp. funkcjonarjuszy pocztowych zebrało się kilkanaście tysięcy zł. wskutek dobrowolnego opodatkowania się personalu pocztowego. Fachowe kierownictwo prac spoczywało w rękach architekta p. Antoniego Nestarowskiego, który ze znaną ofiarnością i bezinteresownością poświęcał wiele czasu zbożnemu dziełu. Kierownictwo artystyczne, zwłaszcza w prezbiterjum, spoczywało w rękach p. inż. Ludomiła Gyurkovicha.

Wielkie zasługi położyły swą cichą i ofiarną pracą panie, zwłaszcza przez zbieranie po domach pieniędzy i urządzanie przedstawień i wykładów (np. tak zawsze łaskawego dla prac Komitetu p. prof. Jana Sas-Zubrzyckiego) na dochód kościoła. Duszą prac Komitetu był jego niestrudzony prezes p. radca Józef Skwarczyński. Komitet zbierał się, i zbiera nadal, co wtorku na posiedzenia. P. prezes Skwarczyński na zebraniach Komitetu albo występował z ini-

cjatywą w wielu ważnych pracach, albo czuwał nad wykonaniem uchwał Komitetu z energją i tą właściwą sobie gorliwością, która, mimo liczne zajęcia, doprowadzała niezawodnie do pomyślnego rezultatu wszystkie prace. W tej zaś ofiarnej pracy p. prezes Skwarczyński był zawsze w naj-

Wnętrze kościoła św. Marji Magdaleny z malowidłem na łuku.

ściślejszem porozumieniu z X. proboszczem Skalskim, który, mimo dłuższej choroby, zawsze żywo interesował się pracami Komitetu i niejedną dobrą radą go wspierał.

Co zrobiono dotychczas?

Odnowiono kościół na zewnątrz i wewnątrz bardzo pięknie. Dokonała tego uczciwie i staranuie znana firma p. Michała i Tadeusza Kustanowiczów, uczciwie i starannie, ku zadowoleniu Komitetu i parafjan. Pomalowano wewnątrz cały kościół, kapitele ozłocono. Umieszczono w prezbiterjum piękne, z bronzu wykonane świeczniki. Cokół w nawach i prezbiterjum ozdobione marmurem czarnym i stiukiem. — Wszystko razem składa się na całość pogodną i miłą.

Dziś u kresu znacznej części prac Komitetu X. proboszcz parafji, w imieniu całej parafji i swojem składa zasłużonemu Komitetowi Odnowienia i wszystkim

Ofiarodawcom

serdeczne „Bóg zapłać!“ za już
„Szczęść Boże!“ na jeszcze.

Zgon zasłużonego misjonarza polskiego.

14-go stycznia r. b. zmarł w Warszawie znany działacz katolicki i misjonarz X. Józef Pustkowski, członek zakonu Towarzystwa Jezusowego. W życiu swojem przeorał całą Polskę wzdłuż i wszerz. Niema diecezji, w którejby nie dawał konferencyj rekolekcyjnych lub misyj; prócz tego pracował dużo wśród wychodźców polskich w Niemczech, a pięć lat wśród Polonji amerykańskiej. Samych misyj tygodniowych, często dwutygodniowych, odbył pięćset prawie.

Ewangelja na Niedzielę Starozapustną.

Mat. 20, 1—17.

Podobne jest królestwo niebieskie człowiekowi gospodarzowi, który wyszedł bardzo rano najmować robotników do winnicy swojej. A uczyniwszy umowę z robotnikami z grosza dziennego, posłał ich do winnicy swojej. I wyszedłszy około trzeciej godziny, ujrzał drugich stojących na rynku próżnujących. I rzekł im: Idźcie i wy do winnicy mojej, a co będzie sprawiedliwa, dam wam. A oni poszli. I znowu wyszedł około szóstej i dziewiątej godziny, i także uczynił. A około jedenastej wyszedł, i znalazł drugich stojących, i rzekł im: Co tu stoicie cały dzień próżnujący? Rzekli mu: Iż nas nikt nie najął. Rzekł im: Idźcie i wy do winnicy mojej. A gdy wieczór przyszedł, rzekł Pan winnicy sprawcy swemu: Zawołaj robotników i oddaj im zapłatę począwszy od ostatnich aż do pierwszych. Gdy tedy przyszli, którzy około jedenastej godziny byli przyszli, wzięli po groszu. A przyszedłszy i pierwsi, mniemali, żeby więcej wziąć mieli: ale wzięli i oni po groszu. A wziąwszy szemrali przeciw gospodarzowi. Mówiąc: Ci ostatni jednę godzinę robili, a uczyniłeś ich równymi nam, którzyśmy znosili ciężar dnia i upalenia. A on odpowiadając jednemu z nich, rzekł: Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy! azaliś się ze mną za grosz nie umówił? Weźmij co twego jest, a idź: chcę też i temu ostatniemu dać, jako i tobie. Czyli mi się nie godzi

Twardy dla siebie, pracował bez wytchnienia; żadna trudność, żadna ostrość pory roku, żadna grasująca w okolicy epidemja nie wstrzymałaby go od pracy. Na jednej z takich prac w Chełmszczyźnie nabawił się przy zaopatrywaniu chorych, tyfusu. Pracownik cichy, unikający rozgłosu, był jedną z tych sił ukrytych, któremi stoi porządek i życie społeczne. Zakonnik wzorowy, dusza gorąca, czysta, Bogu i zbawieniu dusz tylko oddana, miał szczególny rys prostoty i prawdy we wszystkiem. Przez pięć lat był przełożonym domu w Chełmie, przez lat trzy w Kaliszu.

Ze świata katolickiego.

25-letni jubileusz uniwersytetu katolickiego w Chinach. W początkach listopada ub. r. odbyły się w Szanghaju trzydniowe uroczystości z okazji 25-letniego jubileuszu uniwersytetu księży Jezuitów „Aurora“. W uroczystościach tych wzięło udział wielu przedstawicieli władz chińskich, wielu wyższych oficerów francuskich armji lądowej i marynarki wojennej oraz członkowie miejscowych organizacyj ekonomicznych i wychowawczych.

Uniwersytet ma cztery fakultety: medycyny, prawa, literatury i techniki. Profesorów czynnych jest 44, studentów 450, z tego katolików 100.

Prymas anglikański oskarżany o sympatje dla katolicyzmu. Nowy arcybiskup z Canterbury i prymas Anglji, dr. Lang, jest podejrzewany o wielką sympatję dla katolicyzmu i z tego powodu silnie zwalczany. W związku z uroczystem objęciem przez niego tego wysokiego urzędu rozrzucono mnóstwo ulotek protestacyjnych, w których podnoszone były tego rodzaju zarzuty.

Przywrócenie zniesionych świąt w Czechosłowacji. Przywrócenie zniesionych dni świątecznych wywołało w całej Słowacji wielką radość. Na tę decyzję rządu czechosłowackiego wpłynęły długotrwałe i usilne starania katolików. Ustawą Nr. 65 z r. 1925 zostały, jak wiadomo, zniesione następujące święta: Nowy Rok, dzień Trzech Króli, poniedziałek po Wielkiej Nocy, Wniebowstąpienie, drugi dzień Zielonych Świątek, Boże Ciało, dzień św. Piotra i Pawła, Wniebowzięcie Najśw. Marji Panny, dzień Wszystkich Świętych, Niepokalane Poczęcie i drugi dzień Bożego Narodzenia. Przywiązanie ludu do tych świąt było jednakże tak silne, że ostatecznie rząd musiał je uwzględnić.

Wykrycie międzynarodowej szajki świętokradców. W San Francisko, Cal., policja amerykańska wykryła szajkę międzynarodowych złodziei, którzy w krótkim czasie dokonali szeregu sensacyjnych kradzieży kosztowności kościelnych w stu przeszło wypadkach na terenie Ameryki i Europy, a szczególniej w Meksyku. W mieszkaniu herszta znaleziono przedmioty kościelne na sumę pół miljona dolarów. Po dokonaniu kradzieży sprzedawano je międzynarodowym paserom, a ci znowu odstępowali je innym jako cenne antyki, legalnie konfiskowane przez rząd meksykański. Policja amerykańska, mając w swoich rękach herszta tej bandy, niejakiego Sauera z Los Angelos, ma nadzieję ująć resztę jego wspólników.

---

uczynić, co chcę? czyli oko twoje złośliwe jest, iżem ja jest dobry? Tak ostatni będą pierwszymi: a pierwsi będą ostatnimi. Albowiem wielu jest wezwanych: ale mało wybranych.

PRACOWAĆ!

Choćbyśmy nie wiedzieli, że Ewangelja wzięta jest z życia i dla życia napisana, tobyśmy musieli nabrać tego przekonania na podstawie tego, cośmy dzisiaj słyszeli. Bo prawdziwe życie, życie z jego zapachem ziemi, życie z jego jasnością, życie z jego świeckością i jego nędzną małością mówi do nas z tych słów świętego tekstu. Scena wypłaty, o jak ona podsłuchana z życia! Ludzie robotnicy, którzy szemrzą, skupiają się w gromadki, trzymają w stwardniałych rękach swe pieniądze, zapłatę za ciężar i znój długiego i ciężkiego dnia pracy, którzy nie mogą radować się pieniądzmi; którzy czują się oszukani w swych prawach należnych.

Zmieniają się okoliczności, zmieniają się warsztaty pracy, ale nie zmieniają się ludzie. Proste warsztaty wzrosły do rozmiarów wielkich fabryk, ale stosunek pracodawcy do pracobiorcy nie uległ zmianie. Praca wciąż potrzebuje obrony. Bo przecież praca jest dla nas ciągle aniołem, jedyną nadzieją. Naród bez przemysłu, z biernym bilansem handlowym, wywożący za granicę surowce, a sprowadzający przetwory, a nawet, nazywając się rolniczym, sprowadzający zboże i mąkę, mający zawsze dużą ilość emigrantów, jak on ma się rozwijać, kto ma mu pomóc, jak nie jego własna praca? Nasza siła

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

STYCZEŃ — 1929.

27	N	**F. Starozap.**	14	**G. 2 po Boh.**	
28	P	Karola W.	15	Pawła	
29	W	Franciszka	16	Weryh. ś. P.	
30	S	Martyny p.	17	Antonija	
31	C	Piotra z N.	18	Aftanazyja	

LUTY — 1929.

1	P	Ignacego b.	19	Makaryja pr.
2	S	**N. P. M. Grom.**	20	Jowtymija

Gwiazdka dla najbiedniejszych dzieci w ochronce przy ul. Teatyńskiej (pod zarządem SS. Miłosierdzia). W klasztorach Sióstr Niepokalanek istnieje zwyczaj rozdawania co roku odzieży biednym dzieciom ze szkółki prowadzonej przy klasztorze, którą to odzież same uczenice sporządzają.

Byłe wychowanki Sióstr dla uczczenia pamięci Matki Marceliny Darowskiej, Założycielki Zgromadzenia SS. Niepokalanego Poczęcia Najśw. P. M. w Jazłowcu — rok rocznie urządzają gwiazdkę dla najbiedniejszych dzieci.

Zachowując tę miłą tradycję również i tego roku ofiarnie składały dary wszystkie panie należące do Związku koleżeńskiego byłych uczenic SS. Niepokalanek i Sodalicji na ręce p. Dobrowolskiej przewodniczącej lwowskiego Koła, zaś w dniu 23 grudnia ub. r. odbyła się ich staraniem Gwiazdka przy ul. Teatyńskiej 1 a. 130 dzieci zostało obdarowanych, z czego 76 dostało ubrańka i bieliznę, a wszystkie otrzymały bakalje i strucelki.

Gotówką ofiarnie przyczyniło się Tow. Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w kwocie zł 30 i Sekcja Katechizmowa kwotą zł 30.

Rozrzewniającą była radość tych biednych dzieci, zaś podniosła chwila serdecznego przemówienia Najprzewielebniejszego Księdza Arcybiskupa Twardowskiego, który swoją obecnością zaszczycił tę uroczystość, za co ks. dr. Szulc w gorących słowach Najdostojniejszemu Pasterzowi podziękował.

Nagrodą dla Pań, urządzających tę Gwiazdkę, był widok uszczęśliwionych twarzyczek tych najbiedniejszych malutkich.

Z parafji św. Marcina. Wspólny Opłatek Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej odbędzie się w niedzielę, dnia 27 stycznia b. r. o godz. 4-tej po poł. w lokalu Stowarzyszenia w szkole męskiej św. Marcina przy ul. św. Kingi.

III Zak. św. Dominika przy kościele OO. Dominikanów. Dnia 13 b. m. staraniem III Zak. św. Dominika odegrały dzieci szkoły żeńskiej im. Staszica w sali gimnastycznej „Widzenie Jagusi" Ew. Eulenfeld i „Jasełka" w dwóch częściach ze śpiewami i tańcami Bolesławicza. Po przedstawieniu odbyła się loterja fantowa. Publiczność wypełniła salę po brzegi. Czysty dochód w kwocie 250 zł przeznaczono na cele misyjne.

W kościele WW. PP. Sakramentek, przy ul. Sakramentek. Msze św.: o godz. 7-mej, 9-tej (szkolna), 10-tej suma, 4-tej nieszpory.

W każdy czwartek o godz. 9-tej uroczysta Msza św. z wystawieniem Przenajśw. Sakramentu, o 4-tej nieszpory.

W pierwszy czwartek każdego miesiąca całodzienne Wystawienie Przenajśw. Sakramentu z adoracją. — Każdej niedzieli i każdego czwartku Wystawienie Przenajśw. Sakramentu od Sumy do Nieszporów.

Na te nabożeństwa zaprasza się wszystkich wiernych, którym cześć Pana Jezusa Utajonego nie jest obojętną.

Na fundusz prasowy ks. Jan Machnikowski, Stany Zjedn. Ameryki Półn., ofiarował 7 zł 65 gr.

Zapowiedzi.

Od 13/I 1929 do 20/I 1929.

W parafji Bazyliki metropolitalnej. 1) Kotylak Józef, Droga Wulecka 30. Buniak Rozalja, pl. Smolki 1 a.

---

robocza, nasza chęć pracy są dla nas jedynym kapitałem.

Byłby to nasz największy dobrodziej, któryby umiał zdjąć klątwę z pracy, przemienić pracę z srogiego tyrana na troskliwego pana, i ojca robotnika wychować, by tworzyli jedność pracy i zawodu. Ale to nasz największy wróg, kto budzi ducha niezgody, kto głosi robotnikom ducha niezgody i nieufności, kto umacnia panów w ich pańskiem stanowisku.

Jest to prawdziwą pociechą, że wiele ludzi serdecznie trudzi się nad tem, by rozwiązać zagadkę XX wieku: uporządkować i uduchowić pracę i gospodarstwo i przez to wyjaśnienie zaprowadzić ludzkie i uczciwe stosunki.

W tej całej pracy nie wolno zapominać o Ewangelji. W naszym Bogu dopiero znajdujemy prawdziwą nagrodę za pracę. Tam kończy się bieg życia ludzkiego. Bóg Stwórca wysłał nas, by pracować, póki siły starczy. Bóg spoczywający pociągnie nas kiedyś do siebie, kiedy wypełni się godzina naszego życia.

Jednem słowem: za pracę należy się zapłata, ale nie można patrzeć na nią jako na jedyną nagrodę za pracę. Trzeba pamiętać i o nagrodzie w niebie. Im bardziej ukochamy pracę, tem będzie nam milszą, lżejszą, tem na dłużej wystarczy nam sił, tem pewniej możemy liczyć na uzupełnienie nam za nią nagrody przez Boga. Amen.

---

2) Dr. Głuszkiewicz Eugenjusz, Kopernika 22. Dr. Rytarowska Marja, Tarnowskiego 12. — 3) Romanyszyn Aleksy, Gaje. Gęglawa Teresa, Rutowskiego 7. — 4) Niedźwiedzki Józef Mikołaj, Gródecka 127. Szczebińska Marja Gabrjela, Kopernika 20. — 5) Łuszczko Józef, Rynek 27. Samborska Zofja, pl. Smolki 5. — 6) Kujbida Paweł Eustachy, Łyczakowska 75. Kogut Zofja Anna, Kopernika 26. — 7) Szymański Jan, Lwowskich Dzieci 11. Trzaska Katarzyna, 3 Maja 8.

W parafji N. P. Marji Śnieżnej. 1) Podolak Stanisław i Szwabowicz Albina, Zamkowa 3. — 2) Prochyra Mikołaj, Zamkowa 8. Ożóg Zofja, Mączna 35.

W parafji św. Elżbiety. 1) Sypniewicz Michał, Marja Janiczek, Króla Leszczyńskiego 5. — 2) Tarnowski Józef, Marja Procner, Grodecka 135. — 3) Herman Edward, Stefanja Litwin, Na Błonie 14. — 4) Fill Stefan, Anna Olejarniak, Kr. Leszczyńskiego 27 a. — 5) Chemij Aleksander, Zofja Zielińska, Kasztelańska 11 a. — 6) Gąsiorowski Feliks, Bereżańska Zofja, Trauguta 1 a.

W parafji św. Andrzeja. 1) Zdon Wiktor, Uska Helena, Asnyka 11 a. — 2) Victorin Henryk, Nahorna Karolina, Łyczakowska 5.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Grün Franciszek, Grochowska 8. Frasulak Marja, Kr. Leszczyńskiego 36. — 2) Kotylak Józef, Droga Wulecka 30. Buniak Rozalja, pl. Smolki 1 a. — 3) Bugno Franciszek, Kulparków. Uznańska Katarzyna, Wojnilów. — 4) Chlipalski Tadeusz, Kosynierska 7. Łukowska Elżbieta, Kadecka 28. 5) Hennig Stanisław, Zacharjewicza 3. Zbrożek Helena, Lenartowicza 19. — 6) Tokarczyk Józef, Bogusławskiego 18. Czyżewska Janina, Lipina ad Żółkiew. — 7) Szymański Jan, Lwowskich Dzieci 11. Trzaska Katarzyna, 3 Maja 5. 8) Sawicki Mieczysław, Potockiego 50. Szynal Anna, Potockiego 46. — 9) Sawicki Antoni, Krajewska Aniela, Kulparków.

W parafji św. Marcina. 1) Słabicki Marcin, Capowska Stefanja, I śl. Lamboj, Balonowa 14. — 2) Dr. Sopel Franciszek, Zamarstynów, Wąska 37. Strocynówna Jadwiga, Stawowa 27. — 3) Stopa Florjan, Klim Marja, św. Marcina 65.

W parafji św. Mikołaja. 1) Jan Kulik, Żulińskiego 5. Julja Świtajło, Chorążczyzna 25. — 2) Franciszek Lewkowicz, Tarnopol. Janina Gottlieb, Małeckiego 4. — 3) Bolesław Lacyna, św. Mikołaja 18. Tekla Iwaśków, św. Zofji 11. — 4) Kazimierz Zuber, Długosza 31. Marja Rozwadowska, Potockiego boczna 9. — 5) Michał Zając, Chmielowskiego 6. Anna Maciołko, Rybacka 5. — 6) Marjan Kosturek, Zyblikiewicza 47. Anna Gospodaryszyn, Winniki. — 7) Maciej Malec, Obozowa 2. Emilja Owczar, św. Marka 7.

W parafji św. Antoniego. 1) Józef Lis, Gołąba 12. Anna Stobicka, Strzałki ad Bóbrka. — 2) Sypniewicz Michał, Rzeźbiarska 1 a. Janiczek Marja, Leszczyńskiego 5. 3) Władysław Wojciechowski, Anna I v. Stecura m. Bubij, Pijarów 42. — 4) Jakób Winnicki, św. Antoniego 11 a. Stefanja Gawur, Stryjska 6. — 5) Karol Seidler, Łyczakowska 105. Marja Polańska, Błonie 52. — 6) Mikołaj Prochyra, Zamkowa 8. Zofja Ożóg, Mączna 35.

W parafji św. Anny. 1) Edward Herman, Stefanja Litwin. — 2) Karol Seidler, Marja Polańska, Józef Łuszczko, Zofja Samborska. — 3) Feliks Gąsiorowski, Zofja Bereżańska. — 4) Roman Pietruszewski. Janina Pietrusa. — 5) Franciszek Łaba. Bronisława Buczek. — 6) Jan Bisanz. Natalja Stuchly. — 7) Romuald Białkowski, Helena Jakimowicz. — 8) Jakób Szura. Władysława Żaba.

Z życia parafjalnego.

Od 13/I 1929 do 20/I 1929.

Bazylika metropolitalna. Było: chrztów —; zmarłych 1; zaopatrzonych —; zapowiedzi 7; ślubów —; Komunij św. 1050; składki —.

Parafja OO. Dominikanów. Było: chrztów —; zmarłych —; zapowiedzi 3; ślubów —; zaopatrzonych —; Komunij św. 980.

Parafja M. B. Śnieżnej. Było: chrztów —; zmarłych 2; zaopatrzonych 2; zapowiedzi 2; ślubów —; Komunij św. 85; składek —.

Parafja św. Mikołaja. Było: chrztów 5; ślubów 1; zmarłych 7; Komunij św. 900; zapowiedzi 7; zaopatrzonych 12.

Parafja św. Marji Magdaleny. Było: chrztów 2; zmarłych 4; zapowiedzi 9; ślubów 3; Komunij św. 800; zaopatrzonych 9; składki —.

Parafja św. Antoniego. Było: chrztów 1; zmarłych 3; zapowiedzi 6; ślubów 2; zaopatrzonych 5; Komunij św. 350; składki 79 zł 60 gr.

Parafja św. Marcina. Było: chrztów 1; zmarłych 4; zapowiedzi 3; ślubów 2; zaopatrzonych 3; Komunij św. 170.

Parafja św. Andrzeja (OO. Bernardynów). Było: chrztów 1; zmarłych 1; zaopatrzonych 5; zapowiedzi 2; ślubów 2; Komunij św. 1900.

Parafja św. Anny. Było: chrztów 5; zmarłych 3; zapowiedzi 9; ślubów —; zaopatrzonych 5.

Parafja św. Elżbiety. Było: chrztów 1; zmarłych 10; zaopatrzonych 2; zapowiedzi 6; ślubów 4; Komunji św. 360.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz — Nakł. Tow. „Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.